

Oïdipus spel

(lange versie)

door

Piet Blokland

geschreven voor klas 5

Rollen

1e spel

Oedipous
2 paleiswachters
priester
Kreoon
koorleider
Teiresias
jongen
Hokaste
sleuven
bode uit Korinthe
dienaar van Laïos
bode uit 't paleis
koor van Thebe (5)

2e spel

Antigone
Ismérie
Oedipous (oud en blind)
Theseus
2 soldaten van Theseus
Kreoon
2 soldaten van Kreoon
koorleider
Polynikes
bode
koor van Kolonos (5)

Oedipous Koning.

Oedipous: Inwoners van Thebe, wat voert el hier naar toe?
Waarom thu blik no duvel? Treft mij de geur van wroed?
En is de lucht vervuld van zuchten en geklaag?
Treedt nader oude priester. Vermoedt mij, loch elu smaat
Weet, dat ik wens in alles el te steunen.

Priester: Groot is de nood, waarin de stad verinkt.
Stad el weer was opgebloed, toen gj de Sphinx verdras el.
Het schijnt als treft ons nu een erger plaag.
Gehate pest ver delgt onze verwanters
Elloodert uit het vee, geen vrucht t meer geeft het land.
O redder van wleer, help ons uit deze nood!
Gj die ons eens bevrijdde, bevrijdt ook deze kee!

Oedipous: elijn onderdanen, mij bekend, niet onbekend
Nijn de ver langens die gj tot mij brengt.
Want goed weet ik, heb gj allen lydt
en waar gj lydt, lydt ik wellicht als geen van el,
a minstens even kee.
Reeds kond ik Kreon onderweg, tota el te onderwogen
om van espotte te vernemen de oorzaak deser plagen.
Als hij straks weergekeerd is, nal ik weder
alles doen wat de god van ons verlangt.

Priester: el sprak daar op een juist moment.
Daar nadert Kreon el. elij draagt een lauwerkran.
elc dunkt elat hij met goede tijding komt.

Oedipous: Vertel mij, o mijn dwager, wat boodschap gaf de god el mi?
hey het mij nu! In lijxijn van het volk
Om hen heb ik meer zorgen dan om mijn eigen leven.

Kreon: De vorst Apollo gaf ons duidelyk het bevel
een vloek te bannen uit dit land.
Bedoelde daarmee de moord op Laios,
die koning was voor gj hier heerser word.
elloodersbars hand brecht hem vroegtijdig in het graf
De moordersaars te straffen, wie el ook mogen nijn
is duidelyk het bevel.
De daders werden nooit gepakt. elij wonen in ons rijk.

Oedipous: Het nal gebeuren, zoals Apollo eist.
Tot bevrijding van de stad, maar ook voor de
bescherming van mijzelf.
Want wie nijn moordersaar ook was;
hij nal mischien ook wensers mij te doden
met dezelfde hand.

Hoor: O, Apollo wij roepen el aan.
Help ons toch in onze nood
Dan kenden sterwen, de stad vergaet
Onbegraven liggen de lijken
Wenend knielen wij voor het altaar.
Smekend het erbbe van t smartelyk lyden.

Oedipous: Wat gij mij vraagt, kunt gij verbijgen.
Ik wil el steunen tegen 't kwaad
vleaan, laat ieder dan, die iets beblind is
over deze daad met uwigen 't kans
tingestraft blijft hij, als hij 't tot nu verzwijg.
elkaar blijft gij uwigen, omdat 't een vriend betreft
of voor u zelf berogt; verbanner kunt gij zijn.
Verleent die man geen ondede
verstoot hem van uw hof en haard
't kely wil mij ook hieraan onderwerpen
eltocht blyken dat de dader in mijn huis vertoeft.
Dit alles wil ik voor Laos doen alsof hij was mijn
vader zelf.

Hoofdlieder: ^{16. of}
Kada! ik uw bevel heb aangehoord en naarstig alles
verklaar ik plechtig namens 't volk
dat ieder spoor der daders ons ontbrekt
Ik raad el dan een tweede middel aan
laat vragen naar Teiresias, de wyze xiener, blind.

Oedipous: Ik gaf die opdracht al en wacht met spanning
op zijn komst.
Ik had hem lang reeds hier verwacht.

Hoofdlieder: Hij wil 't geheim ons openbaren.
Geen mens beheerst de waarheid zoals hij.
Daar komt hij ons al tegemoet.

Oedipous: Teiresias wilt gij vertellen ons de sleutel tot 't geheim.
De daders van de moord ons openbaren.
De stad aldus bewijdend van haar plaag

Teiresias: Heleas, hoe wreselyk is soms weten.
Laat mij met wat ik weet alleen.
Dwing mij te spreken niet
't is beter dat men veel niet weet van wat een xiener
niet.

Oedipous: Hoe nu? Gij hoort de waarheid maar verzwijgt
he ons verradend en verdervend deze stad?
el's gij niet blind was, kon ik zeggen:
el'sschieen nikt gij wel schuldig aan de moord
en was 't het werk van el alleen.

Teiresias: Als gij ho sprekt, wil ik de waarheid niet verbergen
el noem ik de koningsmoordenaar naar wie gij roekt!
Gij leeft tegen de wil der goden saam met uw
verwanten.

Oedipous: Hier spoor ik het sluwe spel van Kroon
Dat met uw hulp mij wil verdrijven van de kroon
Hij wil natuurlyk mij verbanner
en is belust op Thebes kroon.
Een blinde helpt hem hierbij. Welk laag en dwaas
verraad!

Teresias. Gij scheldt mij blind, doch ik zeg el dit.
Gij staat met uwerde ogen blind voor t'kwad.
weet niet hoe keert t'el treft
Ook noemt gy mij een dwaas.
Uw ouders leek ik echter eenmaal wijs genoeg.

Oedipous: Wie waren dat? Blijf hier! Van wie ben ik de zoon?

Teresias. De dag van heden zal het el doen weten.
De man naar wie gy lange tijd al zoekt,
Ook hem kunt gy vandaag nog vinden.
En blind en als een bedelaar in plaats van rijk
zal hij naar ver zijn weg aftasten,
moekaam op een staf geleund.

Koor: Op wie toch mogen de goden wel doelen
kamt hij vluchten no stiel als de wind.
Want t'kens zoon, de gouden e' spollo
zal niet rusten voor hij hem vindt.

Bleeft de niener gelijk of gist hij verkeerd
Sloe zullen wy kunnen geloven, dat hij die de Sphinx ^{overwon}
Door atlen bemind de dader kan zijn van lage daad
In ons oog kan hij nooit medeplichtig zijn

Tokaste: O, Oedipous, wat mag de reden zijn,
dat ik je hier no duister tref.
Een hart vervuld van wrok.

Oedipous: 't Is toorn op Kreon, die mijn hart ver teert
Gly noemde mij de moordenaar van Laios
Kiet met zijn eigen tong. O mee! Daarvoor past hij wel op.
Een niener stuurde hij hier naar toe.
Die sprak het lasterend woord!

Tokaste: Ters toon maak ik aan jou achterdocht een eind
En toon je dat een nieners woord geen waarde heeft.
Want lang geleden is voorspeld,
dat Laios door zijn zoon zou sterven.
Die bonden wij toen de erkele saam
en brachten hem in de wildernis,
toen hy pas was drie dagen oud.
Ho giny de spreuk niet in vervulling
Des koningsdood was des te meer bewijs,
dat de orakelspreuk geen bracht meer had,
want rovers doodden hem vlak voor uw kooft.
ellen rond zijn lichaam bij de kruisweg.

Oedipous: elle dunkt, ik hoorde dat je zei, dat Laios
vermoord werd waar drie wegen uit elkander gaan...
vlak voordat ik hier heerser werd?
O kens, wat lot hebt gy voor mij beschikt?
Maar zeg mij hoe zag hij eruit en ook
hoe oud was hij bij t'elnde van zijn leven?

Tokaste: In grootte en houding was hij vrijwel el gelijk
zijn haar was nauwelijks grijs en fier was zijn gestalte

Oedipous: Ik Begin te vrezen, dat de kuiner meer goed zag,
maar beter had ik 't weten, als je 'en ding nog zegt.
Ging hij met klein gevolg op reis
of heeft een stoet treuanten hem geleid
zoals een koning past?

Tokaste: Vijf waren het in totaal. Slechts 'en van hen is
weergekeerd.
Toen gij hier koning werd, smeekt te hij mij,
of ik hem wilde sturen naar het platteland.
Zo ver mogelijk bij de stad vandaan.

Oedipous: Wat helder worden mijn gedachten,
maar vreugde brengen zij mij niet.
Brengt hier de man, die wist te vluchten,
toen men zijn heer zo sterwen liet
En houdt hij vol, dat een roverschaar zijn meester ^{ter} doodde
Dan treft mij voor deez daad geen schuld.
Want weet dat in de tijd, waarin uw koning
't leven liet
Ook ik, maar dan alleen, een man zoals gij die beschreef
met zijn gevolg bij gindse drieprong doodde.
't Was in de tijd, dat ik ontvluchtte een orakelspreuk,
die zei, dat ik mijn vader doden zou
en met mijn moeder huwen
Die echter zijn woonachtig in Korinth!

Tokaste: Waarom vlucht hij zo angstig in 't paleis?
't lijkt wel of alles wat gezegd wordt
hem verschrikt en vrees aanjaagt.

Bode tot koorleider: Houdt gij mij, vreemdelingen, kunnen zeggen,
waar zich het paleis bevindt van koning. Oedipous?

Koorleider: Dit is zijn huis. Gij zelf is binnen vreemdeling.
En deze vrouw hier is zijn gemalin.

Bode: Gegroet zijt gij, o edele vorstin.

Tokaste: Gegroet, o vreemde, wat voert el hier naartoe?

Bode: Ik ben een bode uit Korinth en heb verblijdend nieuws
stouwel de oorzaak droefis.
Ik vraag mit naam van 't volk of Oedipous onse heerser
worden wil,
nu Polybos, de vorst gestorven is.

Tokaste: Wat zegt ge? Polybos is dood?
Oedipous noemde hem eens zijn vader (Aerijde)
slavin, bericht je meester dit onmiddellijk

- 101 Oidi-
pous
- Men hoort men zelf, dat 't Orakel kracht'loos is (kerijde)
De man die voor ons staat is Bode uit 'Korinth'
en deelt ons mee, dat Polybos niet meer in leven is
Uw vader is van onderdom gestorven op zijn bed.
Het was niet door zijn hand
't Orakel heeft zich niet verwuld!
- Oedipous: Dat geef ik toe, mijn moeder, zij leeft echter nog
ook haar noemde het raadselwoord, dat ik zo vrees.
- Bode: Wie is die vrouw, die u nu een vrees bezorgt?
- Oedipous: 't 's oude man, elterope, de vrouw van Polybos
Ik zou haar huwen, die mijn moeder was, zei het orakel mij
- Bode: etlaak u om haar niet zo bezorgd.
Hij is uw echter moeder niet
Ik was het die u vond in het gebergte
Een andere herder gaf u daar aan mij
't Bewijs dat ik de waarheid spreek, zijn uw doorstoken voeten
De vorst en de vorstin namen u liefderijk op
en brachten u verder groot
uw ouders waren zij echter niet.
- Sokaste: O Oedipous, 't is beter als gij nu het vragen staakt
't 's om jouw bestwil, dat ik je dit als 't beste raad.
etlaar ik zie, te laat komt nu mijn woord
Daar komt de dienaar, waarom Oedipous liet vragen.
- Bode: ik sterken hem ook, die tot ons komt!
't 's de herder van Kithairon. Hij gaf u in mijn armen.
- Oedipous: zeg mij, gij oude man, die eens Kaios dienaar was
en naar ik hoor zijn kudde weidde
in 't gebergte van Kithairon, herken jij deze bode hier?
- Dienaar: Neen, dat kan ik mij niet herinneren.
- Bode: Rijk mij goed aan. We ontmoetten vaak elkander daar
Wanneer wij beiden voor ons meesters
De kudden weidden in 't gebergte
Weet je niet meer hoe je me daar een kind meegaf?
- Dienaar: Glet aas, ik herinner het nu weer al te duidelijk
- Bode: Die toen, mijn beste man, een kind was
Hij staat hier nu als vorst.
- Dienaar: God moge je hiervoor straffen,
Hwijz dirikt, gij lasteraar.
- Oedipous: vloek hem niet, maar zeg mij nu:
hoe kwam je aan dat kind?
Wie gaf het je in handen?

Daernaar: Ich, - bij de goden heer, vraag nu niet verder na
ellaar Ik wil het al, ge staat er op de waarheid
nu te kennen

Oedipous: Ge zijt geboren in 't paleis van Kaios
Was ik het kind soms van een slaaf
of Kaios zelf verwant?

Daernaar: 't Is vreselijk wat ik zeggen ga.
Hiet is het laatste heer.

Oedipous: Gij zijt het kind van Kaios zelf.
O goden, hoe komt zo alles duidlijk niet
en wordt het orakel waar.
Waarom kon ik nog langer het daglicht willen
hij toonde mij alleen maar een diepe, duistere nacht. ^{↳ schouwen?}
(AF)

Hoor: Eens doodde hij de raadselsphinx
Doorgronde Ihuar wreed geheim
slaar aldus stortend in de afgrond
nog steeds past it ons daarvoor te eeren hem
die nu getroffen wordt door it vreemde lot.

2° Bode ^{Kr. op} uit paleis: Volk van Thebe, wees op meer onheil voorbereid
Kadat ihu volk 't paleis was ingeseld
Trof hij Tokastes' dode lichaam
Benam zich toen van smart het ogenlicht
Spoedig wul't zij hem zelf aanschouwen

Oedipous: Mlyn volk, daar ik het daglicht niet meer
kon verdragen.
Treed ik voor it laats! als vorst, nu blind, u tegemoet
en wil it smeken om vergeving, voor wat ik de
stad heb aangedaan.
Ook Kreoon vraag ik dit. it Beschuldigde hem vals
Hem wil ik vragen nu mijn laatste wensen
te vervullen.
Begraaf Tokaste eerwt. Verzorg mijn dochters ^{↳ goed}
En laat mij verder als een balling gaan.
moals ik zelf het hec geeist

Hoor: Eens doodde hij de raadselsphinx
Ga ons het leven weer
Het treffen hem de goden
Bereidden het lot nu wreed
prijs nooit een mens gelukkig
voor men zijn eridstreep weet.

Oedipous in Kolonos.

- Antigone: Als ik mij niet vergis, zie ik daar Ismene komen in de reite.
Wat voor een boodschap zal mij ons uit Thebe brengen.
- Ismene: Ik groet u vader en ook ~~u~~ Antigone.
Ik kom met sombere tijding uit de stad.
- Oedipous: Gegroet mijn dochter. Verwijg het niet voor mij.
- Ismene: Uw zonen, die onze broeders zijn, zijn met elkander slaags.
Belust als zij er zijn op Thebes' oude troon. ^{Verbakt}
Eteokles de Jongste, heeft zijn oudere broer verdreven.
Dere is nu op weg, met hulp van legermacht,
zijn broeder te verstaan.
Een nieuwe orakelspreuk voorspelt, dat hem de overwinning
die in mijn midden is zal hebben.
Ho is nu Kreon voor Eteokles en Polyneikes voor zichzelf
op weg naar hier gegaan, om om uw steun te vragen.
- Oedipous: Ho wordt dus oud genoemd, die jeugdig kwam ten val
klaar zeg mij, zal ik in Thebaanse grond begraven worden
als ik mee zal gaan om de broeders te bezoeken?
- Ismene: O nee, uw schuld van vroeger staat hun dat niet toe.
En kunt zij sterven, zo zal men ze in vreemde grond
begraven.
- Oedipous: Dan zweer ik, dat zij mij nooit krijgen in hun macht
Want in hun hart zijn zij nog even slecht,
als toen ik werd verbannen uit de stad door Kreon
en zij mij hun hulp onthielden.
Begrijp als ze waren naar hun vaders' troon.
- Koor: O, zeg ons Oedipous wat toech de oorzaak is van al die ^{rampen?}
ellen hoorde hier: zij huwde uw moeder en doodde
uw vader ook.
- Oedipous: O vreemdelingen, ik deed dit kwaad niet-willend
en onwetend
Cypollo is getuig van wat ik zeg.
ellets is gekozen door mijzelf.
Het huwelyk met haar was een geschenk uit dank-
baarheid
voor redding van de stad uit klauwen van de Sfinx.
Dat zij mijn moeder was, was mij en haar toen onbekend.
Ook heb ik haar ten huwelyk niet georaagd.
En die ik doodde bedreigde mij het leven;
Ik ben daar zelfs onschuldig voor de wet
en kwam ook hier onwetend tot de daad.
- Koor: Wel niet, daar nadert Theseus al, de koning van ^{Athene.}
- Theseus: Gegroet zijt gij, o Laios' zoon. Vol meelij is mijn hart vervuld
wanneer ik u daar zitten zie.
Ik weet als gij wat moeiten u lot kan vragen van ten ^{mens}
Daarom zal ik u mijn hulp niet weigeren.
Zeg mij wat gij verlangt.

Oedipous: Biedt mij bescherming heer en begraaf mij in dees grond
Het hat ethens brengen rijke hegen
Denk over deze vraag niet licht.
Weet dat er mannen onderwij zijn mij te roven.

Theseus: Ik hat alles doen zoveel ik kan
Dees mannen blijven hier el te beschermen
el loekt ook mijn hulp van node zijn - roep liid.
Ik ben bij Saltaar van Poseidon.

Koor: Wees welkom gy vreemden in dit land rijt aan rossen
gestoken in wijnkleurige klimop-rant
Vol van narcissen godinnen tot kranen
en vol ook van goudglanzende crocus
Poseidon heert hier, schenkt overloed
De keien van ctercus bevaeren onze schepen.

Antigone: Gy mannen breekt nu elw belofte niet
Laer nadert Kreeon. Gij is niet alleen.

Kreeon
(2de aen)
O, hwaer beproefde Oedipous, nu huister en kom mee naar huis
Geheel het volk van Thebe verlangt elw komst,
en van hen allen ik het meest.
Ik voel de allerdiepste smart wanneer ik elw ke
steem afscheid van dees mannen hier.
Beer met mij naar elw vaad'ren huis.

Oedipous: O gy Kreeon, die van ieder eerlyk woord een listig woord
te maken weet
Ien vroeger tijden toen ik banneling wilde zijn,
heb je mij niet laten gaan.
Toen ik mij echter na veel jaren verzoend had met dat lot
verjoeg je me plotseling uit de stad.
Ik kom je met sluwe woorden wederom mijn
terugkomst smeken,
en doet alsof je me een gunst bewijst
Ga heen en laat ons hier voortaan met rust

Kreeon: O onverstandige, heb je door je lot nog niet genoeg
geleerd?

Oedipous: 't Is mij bekend: je bent een handig spreker,
maar wie voor alles pleiten kan is geen rechtvaardig man
Ga wey van hier en laat ons nu met rust.

Kreeon: Goed! Ik hat gaan, el laer nemen hat ik wat
mij toebehoort
Lienaren, grijpt mijn dochters!
en van mij toch heeft hij te eens toevertrouwd.

Oedipous: O vreemden, wat doet gy nu?
Drijf deze goddeloze toch van hier.

Koor
(reoon
marmjend)
Wat doet ge vreemdeling? 't Is onrecht wat ge doet
Roept onze vorst te hulp
Hoor, gy ganse volk, hoor gy-leiders
komt snel naar hier, komt snel

Theseus: ^{met} Wat is hier geschied, dat ik mij zo snel
soldaten wonden mocht van het altaar van Poseidon?

Hoorleider: De dochters van deze oude man - hij heeft ze laten ^{ontvoeren}

Theseus: Weet dan, gij zijt mijn onderpand,
tot ik ze weerom gevonden heb.
En vind ik ze niet, zo blijft gij mijn gevangene.
Kom mee van hier mijn mannen, niet langer magedraald
En gij, gij gaat ons voor om ons de weg te wijzen,
waarlangs uw mannen vluchtten.

Hoor : O Kruis en uw dochter Pallas Athene
En ook gij jagerde Apollo - weest nu onze helpers
en komt tot dit land en zijn burgers
Opdat ons de overwinning is en het kwaad
daarheen de vlucht neemt, vanwaar het kwam.

Hoorleider: O vreemdeling en xwerwer, daar zie ik wederkeren
die u zo dierbaar zijn.

Oedipous: Allyn kinderen zijt ge hier?
Antigoni: Zij komen beide naar u toe, met hem die ons gered heeft.
Vader! Hoor naar hem.

Theseus: In vreugde schenk ik u uw dochters weer.
Maar ik moet u ook vertellen, hoe zich op weg hierheen
iets vreemds vertoonde;
Een man, naar hij zegt aan u verwant,
zit bij het altaar van Poseidon
en wenst met u te spreken.
Hij is hierheen gekomen vanuit Argos.

Oedipous: Dan weet ik maar al te keer wie of dat is.
Deze tijding brengt helaas geen vreugde.
Het is mijn zoon!
Ik wenste hem eigenlijk niet te zien,
maar ik zal niet anders gaan.

Theseus: Schenk mij ook deze maal nog uw bescherming.
Gij kunt verkeerd zijn, dat gij hier veilig zijt.

Polynikes: O vader, ik ben vervuld van smart,
(op) wanneer ik u hier zitten zie in lompenkleed gekuld,
en uw onverzorgd haar verwaaiend in de wind.
Maar laat ik zeggen, waarvoor ik kom.
Het is met dringend smeedgebed, dat ik mij tot u wend
u vragend niet te scharen aan mijn zij
en van mijn bondgenoten.
Om zo te heroveren oude vaderstad uit
handen van Escokles.

Dit als uw jongste zoon verraderlijk mij de kroon ontnam.
Wanneer gij met mij mee kunt gaan,
zal ik u herstellen in uw huis

Didipous: Verraderlijke zoon, die eens je vader uit het huis verjoeg.
Tot balling maakte en deze kleding dragen deed,
die je nu in tranen uit doet badsten.
Je wens blijft onvervuld. Ja erger nog,
jij en je broer kullen elkaar van 't levenslicht beroven.
Wanneer jij poogt met bondgenoten oud Thebe in te nemen

Polyneikes: Stelaus' mijn smeken was vergeefs
't is beter dan om nu te gaan.
elijn kusters vaart gy beiden wel,
want nooit meer kunt ge mij nog levend zien

1^e Donderdag

Didipous: elijn kind'ren 't wordt tijd om Theseus nu te roepen
De donderslag van Zeus dat weldra mij de Slades
binnenleiden.

2^e Donderdag

Didipous: elijn kinderen, mijn levensvriende nader 't mij
Antigone: Hoe weet 't dat? Welk teken heeft 't dit voorspeld?
Didipous: 'k weet het nu met volle zekerheid.
Zend spoedig iemand Theseus nu te halen.

3^e Donderdag

Koor: O wee, opnieuw toch rolt de donder met rommelend
dat het ons somber onheil brengen? Vgeraas.

Didipous: Is Theseus nu nabij?
'k wil nu in dank hem schenken
wat ik hem eens toch heb beloofd.

Theseus: wat is 't nu weer overkomen haars zoon?

Didipous: elijn leven neigt ten einde, maar 'k wil niet sterven eer
ik heb vervuld wat ik 't en 'twe stad beloofde
'k zal 't helpen zonder hulp van gods
de plaats beduiden waar ik sterven moet
geleids mij daar naar toe, maar houd 't plek geheim
'k zal 't raken daar onthullen tot voordeel vande stad
Vertel 't aan niemand, slechts aan 'twe oudste te zoon
wanneer 'twe einde nadert.
wanneer gy deze raken onderhoudt,
zal het Athene voorspoed brengen.
Nu! Laat ons naar de plek gaan en niet langer dialen
elijn kind'ren volgt mij nu tot waar 'k 't neg Vmeer.
vaarwel.

Maar mijn laatste doel zal ik mij zelf begewen.

Hoor: c Tidoneus, c Tidoneus, hoor mij aan, opdat zonder smart
de vreemdelling bereiken mog het dodenweld.
Vele smarten maakte hij mee.
Vaak echter buiten zijn schuld.
Laat Cerberos, die grommend neerligt bij de poort van
't dodenrijk.
Dere vreemdelling vreedzaam doorgang verlenen
op zijn reis naar het dodenweld.
O Glades, tot zi roep ik, schenker van de eeuwige slaap.

Bode: c hijn burgers, de tijding die ik brengen kom, is
is met een enkel woord te zeggen: Oidipous is dood.
c dat hij zich gerevigt had en afscheid van zijn
dochter nam.
Riep hem de God herhaalde lijk met aandrang toe:
"O Oidipous - o, gij toch Oidipous wat dralen wij tegean?
Er wordt te lang door u getalmd."
Toen is hij voortgegaan met Theseus,
naar waar het dodenrijk zich voor hem opende.
c Va enige tijd draaiden we ons om en ragen hem niet meer
Slechts Theseus ragen wij, die de handen voor de ogen hield
alsof hem trof een lichtglans fel.
Daarna bracht hij geknield de aarde zijn gebeden
en staande de Olympos.
Slechts Theseus weet hoe hij is heergedaan,
maar heilige eed verbiedt hem dit te zeggen.
Hoor: Welkan, laat ons dan nu het klagen staken
en wekt de droefheid niet meer op.
Dit alles toch is heilig bij de goden.

—